

WTBZ en niet-betalende cliënt

Naar aanleiding van het artikel van Leonie Rammeloo over de WTBZ en de niet-betalende cliënt (*Advocatenblad 2006-14, p. 690-692*) geven Marianne Dumont en Lucille Vossenber nog de volgende tips en alternatieven.

Tips

Marianne Dumont

advocaat te Rotterdam

- ▶ Probeer erachter te komen waarom de cliënt niet betaalt.
 - a. De cliënt vindt de rekening te hoog (Stuur specificaties op en vraag de cliënt daarop te reageren, wellicht komt u er dan nog gezamenlijk uit.)
 - b. De cliënt reageert helemaal niet op uw verzoeken
 - c. De cliënt zegt dat u wanprestatie hebt gepleegd of anderszins schade hebt berokkend, te laat was met iets et cetera
 - d. Anders.
- ▶ In al deze gevallen gaat u gewoon procederen en vraagt u uiteraard rente en kosten. Bij a, b en d is het mogelijk dat de gewone rechter zich, op verzoek van de cliënt – op basis van een incidentele vordering tot onbevoegdheid die voor alle weren moet worden ingediend – onbevoegd verklaart voor het vaststellen van de hoogte van uw nota's en u verwijst naar de begrotingsprocedure. Voor het

overige (rente en incassokosten) houdt de rechter de kwestie aan. De gewone rechter mag zich nimmer geheel onbevoegd verklaren vanwege de gevorderde rente en kosten (= rechtsweigering).

- ▶ De begrotingsprocedure is een aparte (incidentele) procedure bij een andere instantie met reeds door de WTBZ aangewezen deskundigen. Uit recente rechtspraak die door mr. Rammeloo wordt genoemd blijkt dat de rechter, indien daartoe goede gronden zijn, de begrotingsprocedure *kan* bevelen.
- ▶ In geval c kan en wil de rechter zich niet onbevoegd verklaren omdat er dus ook nog andere verweren zijn tegen uw nota's. Met de gestelde schadevergoeding wil de cliënt uw nota's verrekenen en verkrijgt aldus een verlaging van het door u in rekening gebrachte. In een dergelijk geval blijft het dus een gewone incassoprocedure waarbij de cliënt in reconventie zijn schade kan claimen.
- ▶ Als begroting wordt bevolen is het de vraag wat dan begroot moet worden. Naar

mijn mening vallen de werkzaamheden ex art. 29 WTBZ niet onder de begroting maar slechts de art.-30-WTBZ werkzaamheden, zijnde processtukken en uitgebreide brieven/adviezen.

Art. 30 WTBZ is daar duidelijk over: 'voor werkzaamheden *niet* in het vorig artikel vermeld'. Dus de werkzaamheden ex art. 29 WTBZ hoeven niet begroot te worden. Dat is de bestede tijd x uurtarief (waarom zou een bespreking of comparitie begroot moeten worden, daar is de cliënt toch bij geweest? En dat u een brief of fax heeft gestuurd, is de cliënt toch duidelijk c.q. kunt u aantonen?)

Dit standpunt zorgt er ook voor dat de Raad van Toezicht geen heel dossier behoeft te begroten en dus sneller klaar is. De cliënt kan intussen wel degelijk alvast voor de werkzaamheden ex art. 29 WTBZ betalen. De rechter zou dit in een tussenvonnis, bijvoorbeeld ex art. 223 Rv, alvast kunnen bepalen.

Alternatief: Geschillencommissie

Lucille Vossenber

stafmedewerker Rechtspraktijk,
Bureau van de Orde

Leonie Rammeloo signaleert onbevoegdverklaringen en verwijzingen van en door rechtbanken en Raden van Toezicht. Om dit pingpongspel te beëindigen, heeft de Orde de Geschillencommissie Advocatuur in het leven geroepen. De Geschillencommissie

biedt immers niet alleen cliënten een laagdrempelige procedure, maar is er ook voor advocaten. Zij kunnen declaraties – zonder plafond en betrekking hebbend op werkzaamheden op elk rechtsgebied – die om welke reden ook onbetaald blijven, aan de Geschillencommissie voorleggen. De keuze tussen Raad van Toezicht of gewone rechter hoeft dan niet meer te worden gemaakt.

Het kabinet en de Commissie Advocatuur

achten het van belang dat de Geschillencommissie Advocatuur de bevoegdheid krijgt zich uit te laten over alle declaratiegeschillen, zodat de begrotingsprocedure in de WTBZ kan vervallen. Op welke termijn dit staat te gebeuren en hoe dit precies zal worden geregeld, is onbekend. In afwachting van wetswijziging biedt de Geschillencommissie Advocatuur nu al een praktische oplossing voor declaratiegeschillen.